

For SF er de overordnede intentioner, når vi snakker om organiseringen af forbrugeroplysningen, for det første at sikre en generel styrkelse af arbejdet over for forbrugerne. Hvis man ser på, hvor mange ressourcer der i dag bliver brugt fra virksomhedernes side til at styre markedsføring og forbrugsvalg, er det jo 1.000 eller 10.000 gange de midler, der bliver sat ind for at skabe gennemsigtighed og frie valgmuligheder for forbrugerne, og derfor er der brug for at styrke forbrugerarbejdet, både organisatorisk og ressourcemæssigt.

For det andet mener vi, det er meget væsentligt, at de såkaldte nye forbrugerpolitiske områder, f.eks. økologi, produktionsmetoder, dyrevelfærd og de mange såkaldte nødvendighedstjenester som vand, televæsen osv., som tidligere lå i den offentlige sektor, nu kommer ud i den fri konkurrence og også bliver omfattet af et bevidst forbrugerpolitisk arbejde. Som ministeren også har fremhævet i sit forslag, er der kommet en lang række mere komplicerede produkter og tjenesteydelser på markedet inden for den finansielle sektor osv., som gør, at vi er nødt til at styre forbrugerpolitikken.

For det tredje har vi det overordnede hensyn, at vi ønsker en mere tidssvarende styring og ledelse af den statslige del af forbrugerarbejdet, og vores fjerde målsætning er at sikre en maksimal uafhængighed – ikke blot af erhvervmæssige interesser, men også af politiske påvirkninger fra regering og Folketing – i det daglige arbejde med forbrugerpolitikken.

Når vi diskuterer det Center, som ministeren har foreslået, har der efter vores mening i hvert fald fra Venstres og De Konservatives ordførere været tale om en markant sammenblanding af flere forskellige forhold. For det første er der spørgsmålet om Centerets organisatoriske placering, og her ser vi det altså som et fremskridt, at det bliver organiseret som en uafhængig, selvejende institution. Man kan diskutere, hvor mange repræsentanter ministeren skal udpege, og man kan diskutere sammensætningen af repræsentantskabet, men det er jo detaljer i den sammenhæng. I hvert fald er den overordnede vurdering fra vores side, at der er tale om en øget uafhængighed fra den statslige model, vi har i dag, når der bliver tale om en selvejende institution, og det er vi positive over for.

Den anden ting, som bliver blandet ind i diskussionen, er spørgsmålet om på den ene side den såkaldte objektive, uvildige, neutrale forbrugeroplysning og på den anden side den

mere subjektive, holdningsmæssige forbrugerpolitik. Her er vores grundlæggende opfattelse, at de to ting er meget vanskelige at skille ad, i hvert fald den formidlingsmæssige del af dem. Vi mener faktisk, at hvis man vil give en ordentlig oplysning, forbrugerne kan agere på baggrund af, er det nødvendigt at give faktuelle oplysninger, der naturligvis skal være troværdige og samtidig kan sættes ind i et holdningsmæssigt perspektiv, som giver forbrugerne en mulighed for at finde ud af, hvad det handler om.

Vi er villige til at diskutere, om den vægt, der er lagt på netop det punkt i forslaget, er den rigtige, eller om det kan gøres på en anden måde. Men det er i hvert fald væsentligt, at vi får delt debatten, så vi både diskuterer den organisatoriske placering og hvordan vi skal forholde os til adskillelsen mellem oplysning og det mere forbrugerpolitiske.

Der er yderligere nogle ting, jeg ønsker at sige om forslaget, og som jeg vil vende tilbage til i anden runde.

Ulla Solvang (RV):

For Det Radikale Venstre er det afgørende i forbindelse med etablering af det nye center, at det fører til en styrkelse af forbrugerinformationen. Her tænker vi både på den objektive og forbrugerpolitiske information og på den information, der er nødvendig for et politisk forbrugsvalg.

Reaktionerne har været mange og meget modstridende. Nogle mener, at dette initiativ vil trække tænderne ud på den forbrugerpolitiske oplysning, og andre, at alt nu bliver politiseret, dvs. ufagligt og usagligt. Men ingen har ret i det efter min mening.

Med hensyn til den objektive forbrugerinformation kan jeg ikke se, at en ny konstruktion vil svække hverken omfanget eller det faglige niveau. For det første vil den objektive information fortsat være basis for aktiviteterne, og her er det måske på sin plads at minde om, at også den forbrugerpolitiske information bygger på objektiv viden. Forskellen mellem den objektive og den forbrugerpolitiske information ligger jo ikke i datagrundlaget.

For det andet er det en udtrykkelig forudsætning, at den objektive og den forbrugerpolitiske information skal holdes klart adskilt. Bemærk her, at begge parter har en interesse i, at tingene holdes adskilt, eller med andre ord: Forbrugerrådet vil meget nødtigt fedtes ind i offentlige